

Op 20 oktober 2011 heeft de Europese Commissie een tweeledig voorstel bekend gemaakt tot wijziging van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (Markets in Financial Instruments Directive – MiFID), die sinds november 2007 van kracht is. Beide voorstellen strekken ertoe de tekortkomingen van MiFID in het licht van de huidige financiële crisis te verhelpen. de belangrijkste elementen van het voorstel betreffen:

In een voorstel van verordening worden de vereisten uiteengezet ten aanzien van de openbaarmaking van gegevens ten behoeve van de handelstransparantie voor het publiek en de melding van transactiegegevens aan bevoegde autoriteiten, de opheffing van belemmeringen voor niet-discriminerende toegang tot clearingfaciliteiten, de verplichte handel in derivaten op georganiseerde platforms, specifieke toezichtmaatregelen met betrekking tot financiële instrumenten en posities in derivaten, en het verrichten van diensten door ondernemingen van derde landen zonder de vestiging van een bijkantoor.

In een voorstel van richtlijn worden de specifieke vereisten aangepast inzake het verrichten van beleggingsdiensten, de draagwijdte van de vrijstellingen van de huidige richtlijn, de organisatorische eisen en gedragsregels voor beleggingsondernemingen, de organisatorische eisen voor handelsplatforms, de vergunningverlening aan en de geldende verplichtingen voor aanbieders van datarapporteringsdiensten, de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten, sancties, en regels voor ondernemingen van derde landen die via een bijkantoor activiteiten ontplooiën.

Wet van 26 september 2011 tot wijziging van de wet van 2 november 2010 betreffende de deelneming van de Belgische Staat in de 'European Financial Stability Facility' en het verlenen van de Staatswaarborg aan de door deze vennootschap uitgegeven financiële instrumenten

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Financiële stabiliteit

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Stabilité financière

Voormelde wet (BS 30 september 2011, in werking getreden op deze datum) wijzigt vooreerst een aantal definities in de wet van 2 november 2010 (vervanging van de definities van 'NV EFSF' en 'kaderovereenkomst' en introductie van de definitie van 'financiële bijstand'). Voormelde wet bepaalt verder dat de Staat onherroepelijk en onvoorwaardelijk ten belope van zijn bijdrage de betaling waarborgt van alle bedragen die door de NV EFSF verschuldigd zijn ingevolge de uitgifte van financiële instrumenten volgens de voorwaarden en de modaliteiten bepaald in de kaderovereenkomst. Daarbij wordt enerzijds de bijdragesleutel zelf aangepast en anderzijds het maximumbedrag waarvoor de Belgische Staat garant

staat. de Koning heeft bovendien de bevoegdheid gekregen om de minister van Financiën te machtigen elke financiële beheersverrichting uit te voeren waar door de NV EFSF om wordt verzocht.

Tot slot bepaalt deze wet dat vanaf 1 juli 2013 alle rechten en plichten van de NV EFSF, met betrekking tot de op die datum nog niet uitbetaalde en niet gefinancierde gedeelten van de bestaande leningsfaciliteiten, kunnen worden overgedragen aan het Europees Stabiliteitsmechanisme. de NV EFSF zal na die datum blijven bestaan voor het beheer van de lopende schuldvorderingen totdat de verleende financiering aan de lidstaten van de eurozone die daartoe zullen hebben verzocht, aan haar volledig zijn terugbetaald en zij zelf haar schulden krachtens de uitgegeven financiële instrumenten zal hebben terugbetaald, alsook elke verplichting tot terugbetaling van de waarborgverstrekkers is nagekomen.

Wet van 26 september 2011 tot omzetting van richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen en richtlijn 2002/47/EG betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Strijd tegen financiële instabiliteit

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Lutte contre l'instabilité financière

Voormelde wet (BS van 10 november 2011, in werking getreden op deze datum) brengt wijzigingen aan, aan 3 wetten, met name, de wet van 28 april 1999 ('finaliteitswet') houdende omzetting van richtlijn 98/26/EG van 19 mei 1998 ('finaliteitsrichtlijn') betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen, de wet van 15 december 2004 ('WFZ') betreffende financiële zekerheden en houdende diverse finale bepalingen inzake zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten en de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen.

De door de finaliteitsrichtlijn aangebrachte wijzigingen komen er in essentie op neer dat de bescherming inzake insolventieprocedures in de finaliteitswet, wordt uitgebreid tot nachtelijke afwikkeling en tot gekoppelde systemen. de finaliteitswet werd dan ook in die zin aangepast om met deze wijzigingen rekening te houden.

De wijzigingen aan de WFZ beogen de opname van kredietvorderingen in de groep van activa waarvoor financiële zekerheidsovereenkomsten kunnen worden gesloten zoals voorzien in richtlijn 2002/47/EG. Bij de omzet-

ting naar Belgisch recht werd de term kredietvorderingen evenwel vervangen door bankvorderingen. Bankvorderingen worden in de WFZ gedefinieerd als de geldelijke vorderingen voortvloeiend uit een overeenkomst krachtens dewelke (i) een kredietinstelling, zoals gedefinieerd in de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen of een in artikel 2, § 1, 1° van dezelfde wet bedoelde entiteit, (ii) een hypotheekonderneming in de zin van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet, (iii) een persoon of een onderneming die kredieten toestaat bedoeld in artikel 1, 4° van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, (iv) iedere andere buitenlandse rechtspersoon die in zijn land van oorsprong tot één van de hierboven bedoelde categorieën behoort een lening of een krediet toestaat. Deze uitbreiding kwam tot stand om iedere discriminerende behandeling tussen de verschillende kredietverstrekende organismen te vermijden. Als gevolg van de uitbreiding van de werkingssfeer is in pandgeving of de overdracht van toekomstige bankvorderingen nu ook mogelijk. dezelfde regel is voorzien voor de contanten in de zin van de WFZ teneinde iedere controverse te vermijden met betrekking tot de mogelijkheid om een pand te vestigen op een actieve rekening. De WFZ werd dan ook in die zin aangepast om met deze wijzigingen rekening te houden. Daarnaast maakt de WFZ een einde aan de controverse of financiële instrumenten onder de WFZ verhandelbaar moeten zijn of niet door in de definitie van financieel instrument uitdrukkelijk alle categorieën van financiële instrumenten op te nemen "ongeacht of deze verhandelbaar zijn op de kapitaalmarkt".

De wet continuïteit ondernemingen wordt op twee punten aangepast. Ten eerste bepaalt artikel 34 nu dat schuldvergelijking tijdens de opschorting enkel is toegestaan tussen schuldvorderingen in de opschorting en schulden ontstaan tijdens de opschorting indien deze verkocht zijn. Ten tweede wordt bepaald dat het reorganisatieplan een voorstel kan bevatten dat geen schuldvergelijking mogelijk is tussen de schuldvorderingen in de opschorting en de schulden van de schuldeiser-titularis die zijn ontstaan na de homologatie. Een dergelijk voorstel kon in het verleden niet worden gedaan met betrekking tot samenhangende vorderingen, noch met betrekking tot vorderingen die op grond van een voor de opening van de procedure van reorganisatie gesloten overeenkomst kunnen worden gecompenseerd. de besproken wet heeft deze laatste zinsnede die verwijst naar de procedure van reorganisatie weggelaten.

Koninklijk besluit van 4 oktober 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 over het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en beheervennootschappen van instellingen voor collectieve belegging en van het koninklijk besluit van 20 december 1995 betreffende de buitenlandse beleggingsondernemingen

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Financiële instellingen en tussenpersonen – Toezicht – Geconsolideerd toezicht

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Institutions et intermédiaires financiers – Contrôle – Contrôle consolidé

Voormeld koninklijk besluit (*BS* 11 oktober 2011, in werking getreden op deze datum) wijzigt in hoofdzaak het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 en vult daarnaast het koninklijk besluit van 20 december 1995 aan met als doel de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2009/111/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot wijziging van de richtlijnen 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2007/64/EG wat betreft banken die zijn aangesloten bij centrale instellingen, bepaalde eigenvermogensbestanddelen, grote posities, het toezichtkader en het crisisbeheer. Door deze wijzigingen wordt de Belgische regelgeving inzake het geconsolideerd toezicht verder in overeenstemming gebracht met de gewijzigde Europese regelgeving.

In koninklijk besluit van 12 augustus 1994 worden de definities van consoliderende toezichthouder, de FSMA en de Nationale Bank van België toegevoegd en wordt de definitie 'prudentiële toezichthouder' geïntroduceerd om rekening te houden met het feit dat als gevolg van het ingevoerde twin peaks model (koninklijk besluit van 3 maart 2011 betreffende de evolutie van de toezichtarchitectuur voor de financiële sector), het prudentieel toezicht nu bij de Nationale Bank van België berust (toezicht op de kredietinstellingen en de beursvennootschappen), dan wel bij de FSMA (toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies en de beheervennootschappen voor collectieve belegging). Verder worden de taken bepaald die de prudentiële toezichthouder in zijn hoedanigheid van consoliderende toezichthouder en de andere betrokken bevoegde autoriteiten moeten verrichten binnen de colleges van toezichthouders, worden de taken van de prudentiële toezichthouder in zijn hoedanigheid van autoriteit belast met het geconsolideerd toezicht en het toezicht met betrekking tot moederondernemingen die een gemengde holding zijn verder aangevuld en gepreciseerd en worden een aantal verplichtingen ingevoerd voor de prudentiële toezichthouder, o.m. wat betreft informatieverstrekking aan toezichthouders van andere lidstaten en de werking van colleges van toezichthouders.